ja mis suurt kasso ta innimestele ja weis-
tele sadab. Ädikas on wägga hea toidusse
jures. Ta hoiab libha, et ta hukka ei läh-
hä, kui ta ädika sisse pannakse, ehk rätti-
ko sisse, mis ädikaga on märjaks kastetud.
Jsseärranis woiwad innimesed mitmesug-
guse haigusse ja hädda sees saggedaste
ädika läbbi abbi sada. —

Wõtta paari lussika täit ädikast, wal-
la sedda ühhe tobi wee sisse; sest saab sulle
üks iook, mis pallawal aial werd lahhutab
ja süddant kiñnitab. Olled sa teekäia, siis
wõtta paari su- täit ädikast; se teeb, et
külm sind ärra ei wõtta. Kurja, ra-ke
tõbbe sees aiab ädikas higgistama. Kat-
ko aial jo ädikast, ja te seäl toas ja kam-
bris, kus sa ellad, ädika auro; se hoiab
sind terwisse jures. Olled sa sõrme leikand,
ehk muido eñnast raiunud, siis pesse wars-
ti

sedda hawa ädikaga, ja panne [illegible]
mis ädikaga on märjaks kastetud peäle; se
panneb werd kiñni, ja teeb rutto terweks
ilma paistetusseta. Minnestusses, werre-
ehk sosastõbbes, ehk kui innimenne alwa-
tud on, wõtta ädikast, pea sedda ninna
ees, ja pesse sellega silma taggused ja ot-
sa- essist; sest on warsti abbi. Nisuggu-
se tõbbe jures, mis külge hakkab, wõ ta
ädikast ja walla sedda pallawa kiwwi peä-
le. Se añnab auro, ja se aur hoiab et mit-
te haigus nende külge ei hakka, kes haige-
dega ühhes toas on. Jsseärranis on se-
sinnane auro-teggeminne wägga hea kohho-
ja willi tõbbe jures, ehk kui lapsed rouges
on. Siis peab ko'm ehk nelli korda päwas
ädika auro teggema ja põrmanda peäle ä-
dikat ripputama. Kui kõrwad kurrisewad:
siis walla sojaks tehtud ädikast ühhe kausi
sisse, katta sedda kausi kiñni, et se aur mis
ädi-